3. Dwugłoski Greckie powstały ze zlania się samogłosek *α, ε, ο, υ, η, ω* z samogłoskami *ι* i *υ*; przy czem jednak uważać należy, że *ι* nie pisze się zwykle po samogłoskach długich *ᾱ, η, ω*, tylko się pod niemi podpisuje (tak nazwane *ι subscriptum*) wyjąwszy po głoskach wielkich, np. *ΤΩΙ ᾪΙΔΗΙ.* Są więc dwugłoski następujące:

z *ᾰ* + *ι*	i *ᾰ* + *υ*	powstaje	*αι, αυ*
ε + *ι*	i *ε* + *υ*		*ει, ευ*
ο + *ι*	i *ο* + *υ*		*οι, ου*
υ + *ι*			*υι,*
ᾱ + *ι*	i *ᾱ* + *υ*		*ᾳ, αυ*
η + *ι*	i *η* + *υ*		*ῃ, ηυ*
ω + *ι*	i *ω* + *υ*		*ῳ, ωυ*

Uwaga 1. *Ου* liczy się do dwugłosek, chociaż brzmi tylko jak pojedyńcza samogłoska polska *u*.

Uwaga 2. Dzielą się dwugłoski na właściwe i niewłaściwe: właściwe powstają z połączenia się samogłoski krótkiéj ze samogłoskami *ι* i *υ*, niewłaściwe zaś z połączenia się samogłoski długiéj z samogłoskami *ι* i *υ*. We właściwych wymawiają się obiedwie samogłoski wyraźnie, w niewłaściwych zaś ledwo słyszeć się dają krótkie samogłoski *ι* i *υ*. Dla tego też dyftongów *ᾳ, ῃ, ῳ* nie rozróżniamy wcale w wymowie od pojedyńczych samogłosek *ᾱ, η, ω*, np. *Θρᾷκες, Thraces, ᾠδή, ode.* Jak Grecy sami dwugłoski takie wymawiali, tego dociec nie podobna.

Uwaga 3. Jeśli dwie samogłoski, któreby w dwugłoskę spływać powinny, osobno się mają wymawiać, wtedy kładzie się nad drugą samogłoską, t. j. nad *ι* albo *υ*, znak rozdzielenia *(puncta diaeresis)*, np. *αἰδοῖ* zamiast *αἰδοῖ, ὄϊς, ἄϋπνος* itd. Jeśli zaś *ι* i *υ* w takim razie jeszcze akcentowane być mają, pisze się *Acutus* (´) między kropkami, *Circumflex* (˜) nad kropkami, np. *ἀΐδης, κλῃΐδι.*

O Spółgłoskach.

§. 5.

Spółgłoski dzielą się:

1) Podług organów, które służą do ich wymawiania, na:
   - *a)* Wargowe *(labiales) β, π, φ, μ*;
   - *b)* Podniebienne *(palatinae) γ, κ, χ*;
   - *c)* Językowe *(linguales) δ, τ, ϑ, ν, λ, ρ, σ*;

2) Podług ich brzmienia na:
   - *a)* Półsamogłoski *(semivocales)*, z których następujące są:
     - *α*, płynne *(liquidae) λ, μ, ν, ρ*;
     - *β*, sycząca *(spirans) σ.*
   - *b)* Nieme *(mutae)*, które znowu są:
     - *α*, mocne *(tenues), π, κ, τ*
     - *β*, słabe *(mediae), β, γ, δ*
     - *γ*, przydechowe *(aspiratae) φ, χ, ϑ.* *)

*) *Tenues*, cienkie, *mediae*, średnie, nazywam mocne i słabe, bo te nazwy i stósowniéjsze są i w grammatyce polskiéj przyjęte.